

Damian Kusz
100 lat świetności !!!

Międzynarodowy Portal Medyczny

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Międzynarodowy Portal Medyczny

Jubileusz 100-lecia Ortopedii Polskiej

Bez Nich nie byłoby terażniejszości, bez Nas nie będzie przyszłości

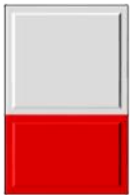
**Czy jeden wiek dla rozwoju specjalności
medycznej, to czas wystarczający, aby osiągnąć
wysoki poziom naukowo-dydaktyczny
i leczniczy oraz rywalizować z najlepszymi
Ośrodkami Urazowo-Ortopedycznymi na
świecie ?**

Czy są powody do zadowolenia i dumy z przynależności do Społeczności Ortopedów i Traumatologów oraz reprezentowania jednej z najtrudniejszych dyscyplin chirurgicznych ?

Czy rozliczając historię i tempo rozwoju mamy prawo powiedzieć, że kolejne pokolenia lekarzy wykorzystają całkowicie szansę i zrobią wszystko, aby umiejscowić polską ortopedię i traumatologię w czołówce światowej ?

**A może dopiero osiągnięcia ostatnich lat
i wysoki poziom tej specjalności w obecnych
czasach upoważnia Nas do współzawodniczenia
o wysokie miejsce wśród największych
mistrzów ?**

Zafascynowani aktualnym postępem i bieżącym przyspieszeniem w tej dziedzinie, często zapominamy, że jej zdobycze stanowią naturalną konsekwencję i wynik wielu dokonań okresu minionego.

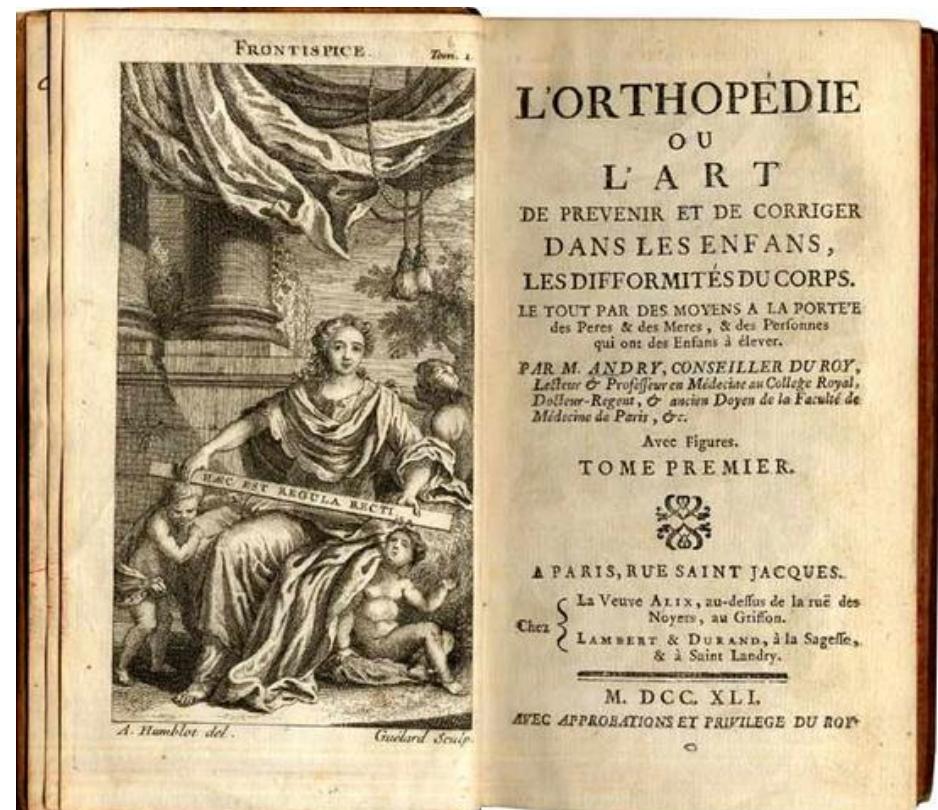

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Czy w 1741 r. Nicolas Andry, prof. med. Uniwersytetu w Paryżu, publikując podręcznik „Ortopedia, czyli sztuka zapobiegania i poprawiania zniekształceń ciała u dzieci” oraz wprowadzając to określenie po raz pierwszy, wiedział, że zapoczątkowuje powstanie nowej, ogólnościatowej specjalności medycznej ?

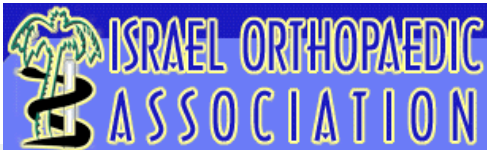
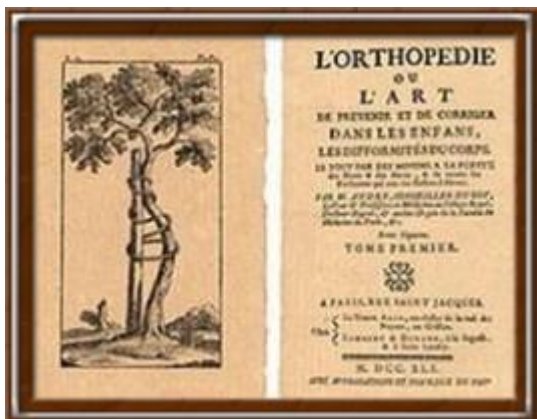

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Czy wprowadzając rycinę z korekcją skrzywionego drzewka przypuszczał, że stanie się ona jej rozpoznawalnym symbolem na całym świecie i z pewnością przetrwa następne wieki ?

HAWAII ORTHOPAEDIC ASSOCIATION

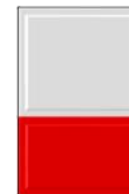
British
Orthopaedic
Association

Indonesian Orthopaedic
Association

日本整形外科学会
The Japanese Orthopaedic Association

**Ortopedia, a później i traumatologia,
zdobywały świat w poszczególnych krajach
w zróżnicowanych wręcz etapach dziejowych.**

Polska ortopedia, zanim stała się samodzielną dyscypliną medyczną, która wniosła do dorobku światowego istotny wkład, przez kilkadziesiąt lat kształtowała się i poszukiwała właściwego kierunku rozwoju oraz odrębności w kilku ośrodkach w Polsce. Ośrodki te znane z osiągnięć w zakresie chirurgii ogólnej, wkrótce stały się miejscem powstawania polskich szkół ortopedycznych.

Chirurgia była ich źródłem inspiracji, podobnie zresztą jak w innych krajach europejskich, skąd napływały wzorce.

Na przełomie XIX i XX wieku jednym z najprężniejszych regionów stał się Lwów i działający tam Wydział Lekarski Uniwersytetu im. Jana Kazimierza.

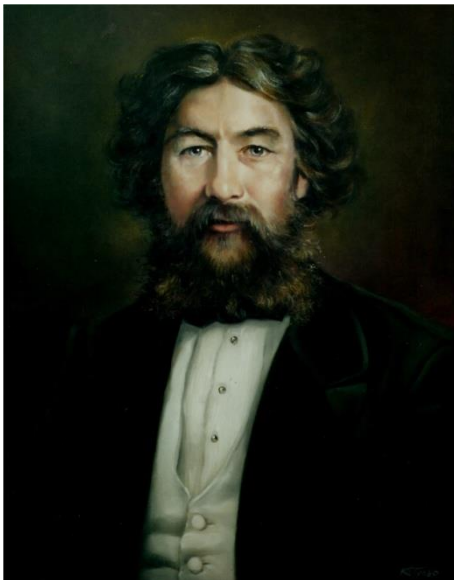

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Od początku miejsce to miało szczęście do jednostek wybitnych, począwszy od Ludwika Rydygiera, przez Hilarego Schramma, na Adamie Grucy kończąc.

Ludwik Rydygier

1850 – 1920

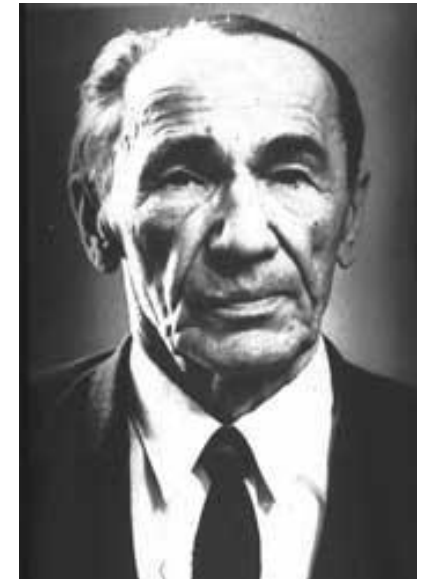
**chirurg, profesor medycyny,
generał brygady WP**

Hilary Schramm

1857 - 1940

**chirurg, profesor i rektor
Uniwersytetu Lwowskiego**

Adam Gruca

1893 – 1983

**ortopeda
profesor medycyny**

Z odpowiednim szacunkiem należy docenić zrozumienie konieczności oddzielenia się chirurgii narządu ruchu od innych dyscyplin chirurgicznych !

Utworzenie pierwszego Szpitala Ortopedycznego w Poznaniu w 1913 r. i po 10 latach pierwszej Kliniki Ortopedycznej w Polsce, zapoczątkowało niezmiernie dynamiczny rozwój tej dziedziny i utrwaliło przekonanie, że właśnie ta specjalność jest ważną i integralną częścią nauk medycznych o znaczeniu podstawowym.

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Międzynarodowy Portal Medyczny

Ireneusz Wierzejewski
1881 - 1930

Prof. Ireneusz Wierzejewski, twórca polskiej ortopedii, podpisał 1 kwietnia 1913 r. **ostateczną umowę** z Towarzystwem „Charitas” **na prowadzenie Zakładu**, który oddany został do użytku publicznego 3 kwietnia 1913 r. Ten dzień należy przyjąć za datę powstania Ortopedii Polskiej, jako odrębnej specjalności. Pełna nazwa zakładu brzmiała: „Poznański Zakład Ortopedyczny im. Bronisława Saturnina Gąsiorowskiego” na Bytyniu w Poznaniu.

**Czasy, w których żyli Nasi wielcy
Mistrzowie zdecydowanie różniły się od
czasów współczesnych.**

Franciszek Raszeja
1896 - 1942

Prof. Franciszek Raszeja po zakończeniu działań wojennych w 1939 r. prowadził tajne nauczanie dla studentów Uniwersytetu Warszawskiego. W 1941 r. zorganizował Poradnię Gruźlicy Kostno-Stawowej dla najbardziej potrzebującej ludności stolicy. W tym samym okresie stworzył i kierował tajną stacją krwiodawstwa dla ludności żydowskiej, zamieszkałej na terenie Getta Warszawskiego. **Dnia 21 lipca 1942 r. na prośbę swego byłego asystenta, zaopatrzonego w niezbędne dokumenty, wydane przez niemieckie władze okupacyjne, udał się na konsylium lekarskie do Getta. W czasie badania dom został otoczony przez oddział SS, który wtargnął do wnętrza i rozstrzelał wszystkie znajdujące się tam osoby.**

Adam Gruca
1893-1983

Prof. Adam Gruca był ostatnim wielkim mistrzem szkoły lwowskiej, często nazywanej w późniejszym okresie jego nazwiskiem. **Dnia 12 września 1943 r. nacjonaści spod znaku Ukraińskiej Powstańczej Armii, których ofiarą była ludność polska, wydali na Profesora wyrok śmierci.** Dowódca Okręgu AK przydzielił Grucy całodobową ochronę. Patrol wpadł w zasadzkę urządzonej przez bojówkę UPA. Profesorowi udało się ująć z życiem, a dowództwo Okręgu AK poleciło Grucy opuszczenie Lwowa. Pod osłoną żołnierzy został przemieszczony początkowo na zachodnie Podkarpacie, aby w styczniu 1944 r. znaleźć się **pod nazwiskiem Grzegorza Adamskiego** w Krakowie, gdzie podjął pracę w ambulatorium PCK do czerwca 1945 r. W tym czasie konspiracyjnie opiekował się żołnierzami podziemia z okolic Krakowa.

W roku 1957 Klinika pod kierunkiem profesora przeniosta się do nowego gmachu przy ul. Lindleya, co radykalnie poprawiło jej warunki lokalowe i pozwoliło zwiększyć liczbę łóżek ze 106 do 164 oraz liczbę sal operacyjnych z 2 do 5. Działalność usługową Kliniki najlepiej ilustrują dane liczbowe.

W latach 1945-1964 leczyło się stacjonarnie 29759 pacjentów i operowano 19132 chorych.

Laboratoria przeprowadzały przeciętnie około 14000 badań rocznie, a Pracownia Radiologiczna 450 prześwietleń i 12000 zdjęć rentgenowskich.

Równie imponujące liczby dotyczą Działu Rehabilitacji, Przychodni (w tym rehabilitacyjnej) oraz Przyklinicznych Warsztatów Ortopedycznych, które wykonywały niemal wszystkie rodzaje protez i aparatów ortopedycznych oraz dodatkowo narzędzia i przybory operacyjne.

Biblioteka kliniczna dysponowała 1354 tomami książek i szerokim przekrojem czasopism krajowych i zagranicznych o treści ortopedycznej.

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Wiktor Dega
1896-1995

Prof. Wiktor Dega był współzałożycielem Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego. Wojna przerwała jego pierwszy okres działalności, związany z wykładami ortopedii i traumatologii dla studentów medycyny Uniwersytetu Poznańskiego. Wraz z obsadą Bydgoskiego Szpitala Wojskowego **17 września 1939 r. dostał się do niewoli. Podczas Powstania Warszawskiego pracował jako chirurg w Szpitalu Polowym w Lecznicy „Sano” przy ul. Lwowskiej.** Dzięki jego staraniom powstała w Poznaniu w 1960 r. pierwsza w Polsce, a także i na świecie, Katedra Medycyny Rehabilitacyjnej. W 1970 r. przedstawił na posiedzeniu Biura Europejskiego Światowej Organizacji Zdrowia polską koncepcję kompleksowej rehabilitacji.

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Marian Garlicki
1908-2002

Prof. Marian Garlicki został zmobilizowany w dniu 30 sierpnia 1939 r. i skierowany na stanowisko Ordynatora Oddziału Chirurgicznego Szpitala Wojennego nr 604 we Lwowie. Niósł pomoc chirurgiczną rannym żołnierzom polskim. Wspominał: „odcięto dopływ gazu, elektryczności i wody, a braki sprzętu sanitarnego i żywności znacznie pogarszały warunki naszej pracy. Bieliznę operacyjną poddawano pseudosterylizacji w workach sanitarnych, służących do dezynfekcji mundurów, rękawiczki używane do zabiegów operacyjnych moczone w sublimacie, a wodę przywożono beczkowozami z odległego stawu. **Operowaliśmy dniami i nocami, nie zważając na lecące w sali operacyjnej szyby. Kiedy podczas operacji zaczynało nam brakować sił, siostra Adela – zamiast dobrej czarnej kawy – podawała nam w pośladek zastrzyk kofeiny**”. Profesor był świadkiem straszliwych, zbiorowych ludzkich cierpień, gdy grupy rannych ginęły na jego oczach. **Wtedy „po raz pierwszy pojąłem dogłębnie znaczenie słowa bezsilność”**.

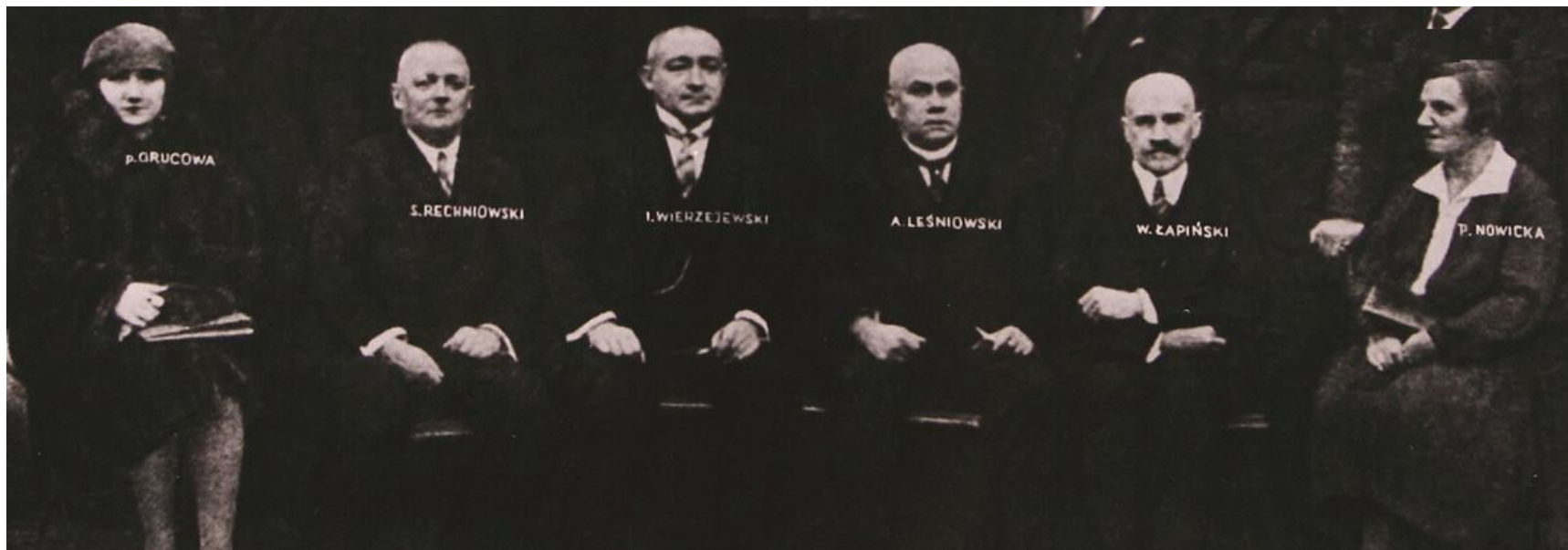
Stefan Malawski
1920 – 2012

Prof. Stefan Malawski rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu im. Króla Stefana Batorego w Wilnie w 1938 r., a po wybuchu wojny przeniósł się do Lwowa, aby kontynuować naukę w Instytucie Medycznym. Po wkroczeniu Niemców do Lwowa przerwał studia i wrócił do rodzinnego Rakowa, gdzie wstąpił do tworzącej się organizacji ZWZ - AK oraz został szefem sanitarnym. **Był lekarzem 13. Brygady AK Ziemi Wileńskiej od początku jej powstania, aż do zakończenia działań akcji "Ostra Brama". Uniknął aresztowania, wyjeżdżając do Lublina, gdzie był Komendantem Placówki Wywiadu AK.**

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Uczestnicy I Zjazdu Ortopedów Polskich, Poznań, 17 listopada 1928 r.

WITKOWSKI

Z. WAŁCZYŃSKI

J. ZAREMBA

R. ZIELUŃSKI

Z. DZIEMBOWSKI

M. EPSZTEJN

I. WIŚNIEWSKI

M. GROBELSKI

J. ZAORSKI

M. K...

P. GRUCOWA

S. RECHNIOWSKI

I. WIERZEJEWSKI

H. CEJKOWSKI

L. KALINA

S. SAWICKI

A. GRUCA

T. WIŚNIEWSKI

M. LATKOWSKI

W. DEGA

K. KESSEL

FR. RASZEJA

ZALEWSKI

M. KOŚCINIŃSKI

K. OPAKJ

Z. OBRĘBSKI

Z. NOWAKÓWSKI

A. JANIK

A. WOJCIECHÓWSKI

I. WIERZEJEWSKI

A. LEŚNIEWSKI

W. ŁAPIŃSKI

P. NOWICKA

W Gdyni w lipcu 1946 r. miał miejsce VII Zjazd Naukowy – pierwszy powojenny. W słowie wstępnym Prezes, prof. Gruca, powiedział m.in.: **„Towarzystwo nasze zaczyna bodaj gorzej niż od początku, bo zaczyna od gruzów”**. Referaty programowe dotyczyły leczenia uszkodzeń wojennych oraz leczenia gruźlicy stawu biodrowego.

Obok prof. Grucy, w Towarzystwie zaszczytne funkcje pełnili m.in. profesorowie: Dega, Raszeja, Wierzejewski, Wolszczan i Zaremba.

**Każde pokolenie miało swoich
mistrzów i własne autorytety.**

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Wielu Naszym czcigodnym poprzednikom przyszło żyć w tak ekstremalnych czasach, że trudno to sobie nawet wyobrazić.

Każdy rejon i zakątek Polski miał swoje dramaty oraz nieszczęścia. Ale to bez Ich odwagi, ofiarności i dzielności nie byłoby współczesnej ortopedii i traumatologii.

**Mamy to szczęście, że czasy obecne są inne,
choć także trudne, ale w odmiennym
wymiarze. Niezmienna pozostaje najważniejsza
wartość: dobro chorego !**

Jeśli towarzyszą im **poczucie honoru** i przyzwoitości, przestrzeganie wartości moralno-etycznych, skromność i uczciwość, rzetelność i pracowitość, starania o rozwój naukowy i chirurgiczny, dążenie do podwyższania własnych umiejętności zawodowych i zdobywania wiedzy, a następnie jej przekazywanie młodszym kolegom, propagowanie i popularyzowanie osiągnięć Naszej specjalności w kraju i na świecie, to możemy być spokojni.

Wyznaczamy przyszłość !

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Międzynarodowy Portal Medyczny

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

100 lat
Ortopedii Polskiej

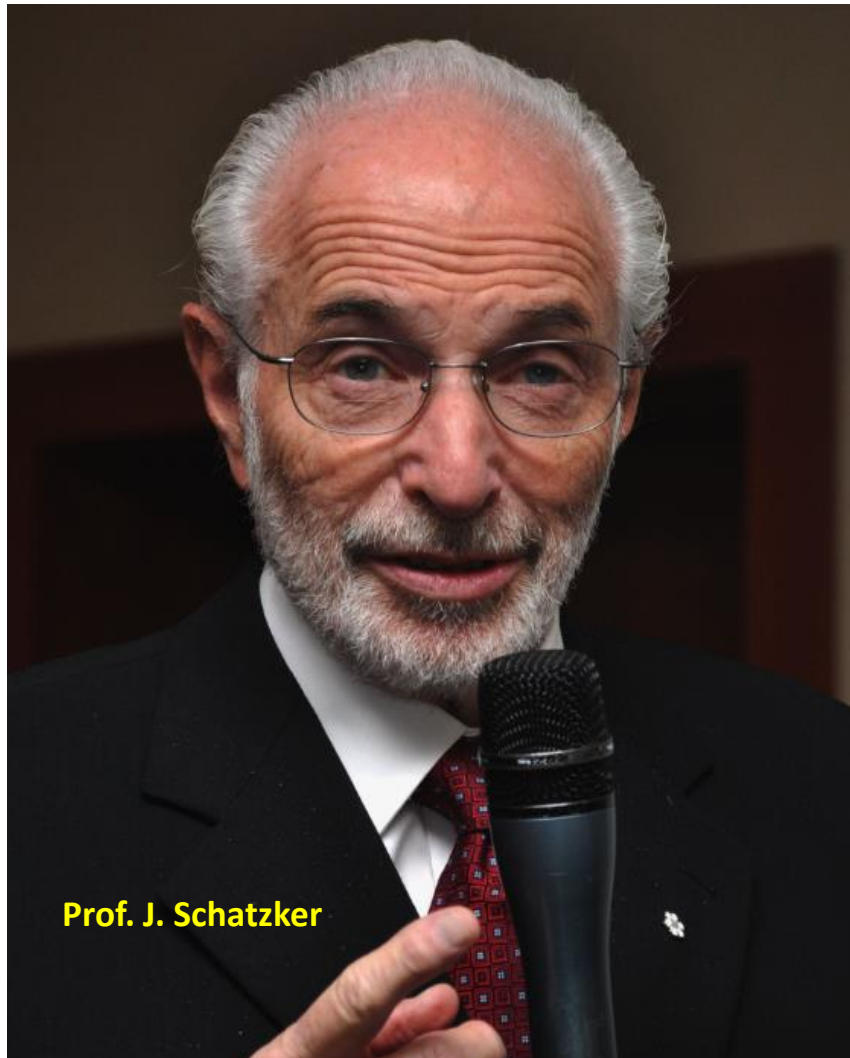
Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Prof. J. Schatzker

Prof. B. M. Wroblewski

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Międzynarodowy Portal Medyczny

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

PREZESI i ZJAZDY

Kadencja	Prezes PTOiTr	Zjazdy PTOiTr	rok i miejsce
1928 -1930	Ireneusz Wierzejewski	I. II.	1928 – Poznań 1929 – Wilno
1930 -1931	Wacław Lapiński	III.	1931 - Warszawa
1931 -1938	Adolf Wojciechowski	IV V VI	1933 – Lwów 1936 – Warszawa 1938 - Poznań
1938 -1950	Adam Gruca	VII VIII IX	1946 – Gdynia 1948 – Kraków 1950 - Warszawa
1950 -1954	Wiktor Dega	X XI	1952 – Poznań 1954 - Bytom
1954 -1959	Zygmunt Ambros	XII XIII	1956 - Warszawa 1959 - Gdańsk
1959 - 1961	Stefan Łukasik		
1961-1972	Marian Garlicki	XIV XV XVI XVII XVIII XIX	1963 – Lublin 1965 – Lublin 1966 - Łódź 1968 – Poznań 1970 – Katowice 1972 - Warszawa
1972 - 1973	Gabryel Wejsflog		
1974 - 1976	Alfons Senger	XX XXI	1974 – Kraków 1976 – Gdańsk
1977 - 1980	Donat Tylman	XXII XXIII	1978 – Poznań – 50-lecie PTOiTr 1980 - Wrocław
1981 - 1982	Stanisław Piątkowski	XXIV	1982 - Lublin
1983 – 1986	Stefan Malawski	XXV XXVI	1984 – Łódź 1986 - Poznań
1987 -1990	Witold Szulc	XXVII XXVIII	1988 – Warszawa 1990 - Szczecin
1991 - 1994	Józef Szczekot	XXIX XXX	1992 – Gdańsk 1994 - Wrocław
1995 - 1998	Andrzej Wall	XXXI XXXII	1996 – Lublin 1998 - Łódź
1999 - 2002	Kazimierz Rapala	XXXIII XXXIV	2000 – Kraków 2002 - Bydgoszcz
2003 - 2006	Tadeusz Gaździk	XXXV XXXVI	2004 - Szczecin 2006 - Katowice
2007 - 2010	Wojciech Marczyński	XXXVII XXXVIII	2008 - Poznań 2010 - Warszawa
2011 - 2012	Paweł Małydyk	XXXIX	2012 - Rzeszów
2013 - 2014	Damian Kusz	XXXX	2014 - Wrocław

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Zakładając, że zawarte na wstępie tego opracowania pytania stanowią cele prezentacji, to na podstawie przeprowadzonej analizy, możemy przyjąć następujące wnioski:

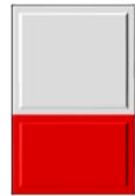
1. Dokonania polskich ortopedów i traumatologów w pierwszym 100-leciu upoważniają mnie do stwierdzenia, że Nasza specjalizacja osiągnęła wysoki poziom naukowo - dydaktyczny i leczniczy oraz może rywalizować z najlepszymi Ośrodkami Ortopedyczno - Urazowymi na świecie.

2. Przynależność do Społeczności Ortopedów i Traumatologów oraz reprezentowanie jednej z najtrudniejszych dyscyplin chirurgicznych jest z pewnością powodem do zadowolenia i dumy, albowiem zapewnia nam członkostwo w elitarnej grupie społecznej i nadaje zawodową tożsamość.

3. Rozrachunek z historią i tempem rozwoju wypada bardzo korzystnie, a kolejnym pokoleniom lekarzy należy się szacunek i uznanie za umiejscowienie polskiej ortopedii i traumatologii w czołówce światowej. Można sparafrazować słowa wypowiedziane przez konsulów rzymskich, przy przekazywaniu urzędu następcy: „*feci quod potui, faciant meliora potentes*” - *zrobiłem, co mogłem, kto potrafi, niech zrobi lepiej.*

4. **Osiągnięcia 100 lat i bardzo wysoki poziom tej specjalności potwierdza olbrzymie znaczenie *dziedzictwa poprzednich pokoleń* w dynamicznym rozwoju ortopedii i traumatologii oraz upoważnia do współzawodniczenia o wysokie miejsce wśród największych mistrzów na świecie.**

5. Niestety, kolejne lata zmieniły nie tylko nas, ale przyniosły również niekorzystne zmiany w samym Towarzystwie. Osobiście nie uważam okresu po 100-leciu za dobry czas. Oceni nas wszystkich historia. Obecność garstki Członków na Walnym Zebraniu Zjazdu czy Dni Ortopedycznych najlepiej świadczy o tym, że zmierzamy w złym i niewłaściwym kierunku. W kierunku upadku.

6. W przeszłości liczba Członków była oceniana w tysiącach. Ilu nas jest obecnie? Wstyd pytać. I tylko kolejne Zarządy tkwią w błogostanie oraz hipertymii. Ktoś za to wszystko odpowiada! Przestały interesować nas sprawy Towarzystwa, a śmierć Prof. Andrzeja Góreckiego 23. 08. 2013 r. zakończyła okres prosperity i przyzwoitości. W mojej opinii PTOiTr. i ChNRiOP są w agonii. Czas na opamiętanie, odnowę morale i prawdziwe autorytety. Czas na nowych przywódców! Jeśli nie jest za późno? A naprawdę warto, gdyż za chwilę następne pokolenia wystawią nam rachunek. ☹

100 lat
Ortopedii Polskiej

Poznań 20 - 22 czerwca 2013 r.

Nadzieja to Matka tych, którzy nie boją się rzucać myśli w daleką przyszłość !

Dziękuję za uwagę !